

מדיטציה

מחזה קצר מאת שגיא פלד

תמונה ראשונה:

(נחום מדבר לעצמו. הוא פגוע עד עמקי נשמתו, הוא ארסי, מפוזר, וקיצוני.)

נחום:

הם מזלזלים בי. הם מזלזלים בי. הם תופסים אותי בידיים הרופסות שלהם 1 – 1... מזלזלים בי. הכל בגלל הגמל המחורבן. הגמל הזה, הבן... הבן... הבן... אני לא זוכר בן כמה הוא היה. אין לי מושג. אבל מה שבטוח – אמא שלו זונה. מאז הקטע עם הגמל הם התחילו לזלזל בי. שם הכל התחיל. מהקטע עם הגמל. עכשיו, מה שהם לא יודעים זה שאני... אני לא אחד שמזלזלים בו. פעם בכיתה אממ... בגיל, בכיתה ט, מישהו בא אליי, כן, בכיתה ט', או בגיל שמונה, מישהו בא אליי – זלזל בי לתוך הפרצוף. עכשיו, אני? אני לא אחד ש... מה שהם לא יודעים, אני לא אחד ש... בוא רק נגיד, בוא נגיד, שמה שעשיתי לו, כי אני לא אחד ש... בוא רק נגיד, בוא רק נגיד שהשתנו לו החיים מאה שמונים מעלות. והיו לו חיים טובים לפני. כן, זה היה בבר מצווה. פעם זלזלו בי בחדשות. בי ספציפית. אבל אני לא אכנס לזה, כי אני יותר מדי מתוסכל מהקטע עם הגמל. הגמל הזה... הם בודקים אותי? הא? הקטע שאני הכי שונא בסיפור הזה עם הגמל ובפרט בעניין הזלזול בי וביכולות שלי ובמי שאני סביב הסיפור הזה עם הגמל, הוא – בעצם זה. הזלזול בי וביכולות שלי ובמי שאני סביב... אממ סביב הסיפור הזה עם הגמל. או שזה היה סמור? אולי זה

בעצם היה סמור. זה לא היה בנאדם, זה בטוח. אולי זה
היה בנאדם?

תמונה שנייה

(בובו כורע על בירכיו, טבעת אירוסין בידו. לולו מתרגשת.)

לולו: כן!!!!!! כן!!!!!!

בובו: התינשאי לי?

לולו: כן! בובו שלי. בובו-לולו מתוק שלי. כן!

בובו: לולו. לולו שלי. לולו-בובו מתוקה שלי. התינשאי לי?

לולו: כן בובו, כן.

בובו: רק רציתי לוודא.

לולו: מבינה אותך, בובו-לולו.

בובו: כי כבר הזמנתי אולם.

לולו: אה.

בובו: לפני שנה לולו-בובו.

לולו: לפני שנה קוקו-בובו?

בובו: לפני שנה מומו-שושו.

לולו: למה?

בובו: חשבתי שנתחתן.

- לולו:** לא הכרנו לפני שנה בובו.
- בובו:** אני ויונת. חשבתי שנתחתן.
- לולו:** יונת האקסית שלך? בובו-קוקו?
- בובו:** כן. חשבתי שנתחתן, אני ויונת, הזמנתי אולם.
- לולו:** ומה קרה?
- בובו:** אמרתי לה: התינשאי לי? והיא אמרה אמרה לי:
- לולו:** לא.
- בובו:** יונת! חשבתי שאנחנו מאוהבים!
- לולו:** אני מתנצלת.
- בובו:** כבר הזמנתי לנו אולם!
- לולו:** זאת היתה טעות! היית צריך לשאול אותי לפני שהזמנת אולם! אולי אני לא רוצה להתחתן איתך?
- בובו:** אבל יונת!
- לולו:** שום יונת! לא מתחתנת! שמעת אותי?! לך תתחתן עם מישהי אחרת, תגיד לה שיש כבר אולם! אידיוט!
- בובו:** וזה מה שקרה.
- לולו:** אז אתה רוצה להתחתן כי...
- בובו:** כי...
- לולו:** כי כבר יש...
- בובו:** כי כבר יש אולם...

(פאזזה)

לולו: בובו-לולו, זה לא הכי רומנטי.

בובו: לולו-בובו, עזבי הכל, אנחנו מתאימים.

לולו: זה נכון...

בובו: ואנחנו מאוהבים...

לולו: גם נכון...

בובו: וכבר יש אולם...

לולו: כן...

בובו: וזה עובד בינינו, וזה כיף, ואת-

לולו: תמיד

בובו: משלימה

לולו: לי

בובו: את

לולו: המשפט

בובו: בקטע

לולו: קצת

בובו: מוגזם

לולו: לפעמים

בובו: ואני

לא	לולו:
יודע	בובו:
איך	לולו:
את	בובו:
יודעת	לולו:
מה	בובו:
אני	לולו:
הולך	בובו:
לומר.	לולו:
רגע	בובו:
מי	לולו:
מדבר	בובו:
עכשיו	לולו:
זה	בובו:
אני	לולו:
אומר	בובו:
את	לולו:
זה	בובו:
או	לולו:

- בובו:** אני
- לולו:** אומרת
- בובו:** את
- לולו:** זה
- בובו:** בקיצור אנחנו מושלמים יחד.
- לולו:** האמת שכן.
- בובו:** אז – התינשאי לי לולו-קוקו?
- לולו:** כן בובו-פופו. יש רק בעיה אחת: "תרגע, אל תתחיל עם כל הטררם".
- בובו:** "תרגע, אל תתחיל עם כל הטררם?" מה איתו?
- לולו:** הוא רוצה להגיע לחתונה.
- בובו:** איך את יודעת ש"תרגע, אל תתחיל עם כל הטררם" רוצה להגיע לחתונה? רק הרגע גילית שיש חתונה לולו-בולו.
- לולו:** אבל כבר יש לי מוזמנים.
- בובו:** מה?
- לולו:** כבר שנה בובו-לולו.
- בובו:** כבר שנה קוקו-מוקו?
- לולו:** כבר שנה פופו-לופו.
- בובו:** למה?
- לולו:** חשבתי שנתחתן.

- בובו:** אבל לא הכרנו לפני- היייי רגע רגע רגע. סימטריה?
- לולו:** בדיוק כמו שקרה לך עם יונת יימח שמה. רק עם דוד.
- בובו:** יימח שמו.
- לולו:** סימטריה בובו-לולו.
- בובו:** סימטריה צ'וצ'ו-קוקו.
- לולו:** בקיצור, "תרגע, אל תתחיל עם כל הטררם" רוצה להגיע לחתונה.
- בובו:** זאת באמת בעיה.
- לולו:** אתה יודע מה הוא ייעשה אם הוא יגיע.
- בובו:** יתחיל עם כל הטררם.
- לולו:** אני שונאת אותו.
- בובו:** כל פעם יש לו קטע אחר.
- לולו:** כל פעם איזה משהו.
- בובו:** ואי אפשר לעקוב.
- לולו:** כל פעם הוא פותח ריב,
- בובו:** וזה אף פעם לא נסגר.
- לולו:** כל פעם הוא נעלב ממשהו אחר,
- בובו:** ובזמן שאנחנו מנסים להבין על מה בכלל מדובר,
- לולו:** הוא עובר להיעלב מהדבר הבא.

- בובו:** הוא נעלב בקלות, זאת הבעיה שלו.
- לולו:** אבל זוכר מה קרה כשאמרנו לו את זה?
- בובו:** הוא נעלב.
- לולו:** בנאדם מתסכל בצורה בלתי רגילה.
- בובו:** מה ההיעלבות האחרונה שלו, את זוכרת?
- לולו:** אין לי מושג. אולי משהו שקשור בעפיפון? או סמור? אין לי מושג.
- בובו:** "תרגע, אל תתחיל עם כל הטררם" ... יצפה שנזמין אותו.
- לולו:** אם לא נזמין אותו, הוא ייעלב.
- בובו:** ובצדק, הוא החבר הכי טוב שלנו.
- לולו:** טוב, חייבים להזמין אותו, למרות שזה יהפוך את החתונה שלנו לסיוט.
- בובו:** אם לא נזמין אותו, זה יהפוך את החיים שלנו לסיוט.
- לולו:** אז מה נעשה בובו-לולו?
- (פאזזה)
- בובו:** את יודעת מה, לולו-בובו? בואי נהפוך את החיים שלנו לסיוט ולא נזמין אותו.

תמונה 3

(הבית של נירה ונחום. נירה יושבת ישיבה מזרחית על הרצפה, נחום

בוהה בה מקרוב מאוד.)

נחום: אני רציני.

נירה: "תרגע, אל תתחיל עם כל הטררם".

נחום: אני רגוע! אבל אני רציני, אני לא אסלח להם.

נירה: "תרגע, אל תתחיל עם כל הטררם", תרגע. אל תתחיל עם

כל הטררם.

נחום: לא לא את לא מבינה.

נירה: אני מבינה, אני מבינה.

נחום: את לא מבינה-

נירה: אני מבינה, לא הזמינו אותך לברית של הבן שלהם.

(בזלזול) יאללה... הזוג הקולולולו הזה, מי צריך בכלל...

נחום: ידעתי שאת לא מבינה-

נירה: אני מבינה נו, הם מזלזלים בך, מה חדש?

נחום: את לא מבינה! זה לא סתם שהם מזלזלים בי, זה שהם

עושים את זה כבר שנים! שנים! גם לחתונה שלהם הם לא

הזמינו אותי. לפני חמש שנים. לפני חמש שנים הייתה

החתונה שלהם, זוכרת? זוכרת? זה היה לפני חמש שנים.

החתונה שלהם. של בובו ולולו. זוכרת?

נירה: זוכרת זוכרת.

נחום: זה היה לפני חמש שנים, ומאז לא התגלחתי. זה זקן של חמש שנים שמסמן את הזמן שעבר. עברו חמש שנים מאז החתונה של בובו ולולו, רק אומר, והם לא הזמינו אותי. והייתי אז בתקופה קשה. מאוד קשה. היה אז את כל הקטע עם הסבון, זוכרת? זה היה לפני שהכרנו בעצם. זוכרת? והקטע עם העפיפון והקטע עם הגמל. הם זלזלו בי. ואז בשיא הזלזול הם לא הזמינו אותי לחתונה שלהם. ואז! ואז! בשיא חדש של זלזול הם-

נירה: די, די שתוק כבר.

(פאזזה)

נחום: מה אמרת?

נירה: אכלת את הראש.

נחום: ס...סליחה???

נירה: אני באמצע מדיטציה אתה לא רואה?

נחום: מה?

נירה: אתה לא מפסיק לדבר! שעה. שעה אתה יכול לדבר ברצף,

שעה! איך אפשר להתרכז ככה במדיטציה?

נחום: את... את... למה את לא תומכת בי?

נירה: למה שאני אתמוך בך?

נחום: כי את אשתי!

נירה: אז מה, זה לא סוג הקשר בינינו.

- נחום:** (ממעמקי נפשו) את פוגעת בי נורא.
- נירה:** "תרגע, אל תתחיל עם כל הטררם", עוד מעט מגיעים האורחים. תתאפס על עצמך.
- נחום:** את... את פסיכופתית.
- נירה:** וזה הסיכוי הכי טוב שלך לזוגיות בעולם הזה. (פאזזה) וגם שלי.
- נחום:** אם את חושבת שאני לא אעזוב אותך יום אחד אז את -
- נירה:** שקט. אני חוזרת למדיטציה.
- נחום:** נירה, אני אעזוב אותך.
- נירה:** אני צריכה לחזור למדיטציה.
- נחום:** כשאת תפתחי את העיניים אני כבר לא היה פה.
- נירה:** אתה כן.
- נחום:** אני מבטיח לך שאני לא.
- נירה:** אתה כן. אתה תהיה פה, ויהיה לך מבט של גור כלבלבים מבחיל בעיניים, ואתה תספר לי איך יצאת ואז חזרת ואתה תעשה את זה הכי ארוך שאתה רק יכול, ואתה תספר עוד מלא אנקדוטות מהילדות שלך ומה אמא שלך אמרה לך ומה אבא שלך אמר לך ואיך כולם תמיד זלזלו בך ואז אתה תמלמל איזו תובנה, בעצם, זאת תהיה אותה תובנה שאתה תמיד ממלמל, ואתה תעמוד מולי במבט הכי מטומטם

שתצליח לגייס ותגיד לי אותה. זה מה שיקרה כשאני אפתח את העיניים.

נחום: (פאזזה) למה את כל יום עושה מדיטציה?

נירה: אתה באמת רוצה לדעת? (פאזזה) כל יום, ובימים טובים אפילו פעמיים ביום, אני מתיישבת בישיבה מזרחית, מניחה ידיים על הברכיים ככה, עוצמת עיניים, ומדמינת אותך מדבר. בדמיון אני לא יכולה לשמוע כלום. הפה שלך זז אבל שום צליל לא יוצא. ואז, לאט לאט הפה שלך מתחיל להיסגר. להיחתם. לתמיד. העור שלך מכסה אותו, והחור שפעם היה פה עכשיו מכוסה כולו, נראה כמו עוד מצח, מתחת לעיניים. וככה אתה עומד מולי, בלי פה, ואני מסתכלת על העיניים שלך, ואני חושבת לעצמי: "גם אין לו עיניים יפות". ואז אתה עולה בלהבות. (פאזזה) אחרי כמה רגעים אני פותחת את העיניים, וככה אני יכולה להמשיך בזוגיות הזו.

(פאזזה)

נחום: אני... זה... אין לי... זה-

נירה: אין לך מילים? זה מעליב? (פאזזה) אתה מת על זה. תרגע... אל תתחיל עם כל הטררם. (פותחת את העיניים) הנה, הגיע הזמן לתובנה הקבועה שלך.

נחום: אני אוהב אותך.

(נירה ונחום מתחילים להתנשק בלהיטות. העניינים

הולכים ומתחממים ואז נשמעות דפיקות בדלת.)

נירה: רגע!

(נירה ונחום מתלבשים במהירות, וכשהם מסיימים נירה

פותחת את הדלת. בובו ולולו נכנסים)

בובו ולולו: שלום!

נחום: אין לכם בושה להגיע לכאן?!

נירה: כנסו.

נחום: נירה!

נירה: תרגע,

בובו: תרגע,

נירה: אל תתחיל עם כל הטררם.

בובו: “אל תתחיל עם כל הטררם!” טוב לראות אותך.

לולו: ממש טוב. נעים גם.

נחום: כן? מה טוב בזה?

(שתיקה)

בובו: אני רוצה קפה.

לולו: אני רוצה גם.

(שתיקה. אף אחד לא קם להכין להם קפה)

נחום: איפה הבן שלכם? החדש?

- בובו:** אמא של לולו שומרת עליו. מתוק כזה -
- נחום:** נחמד. נחמד מאוד.
- (שתיקה)
- לולו:** אוי נירה את חייבת לשמוע -
- נחום:** נראה לי שאתם צריכים להסביר לי משהו.
- בובו:** (פולט אנחת ייאוש קולנית)
- לולו:** בובו!
- נחום:** מה זה אמור להביע?
- נירה:** (פולטת אנחת ייאוש קולנית) אוי שתוק כבר.
- נחום:** נירה!
- נירה:** יש לך משהו מעניין להגיד? תגיד את האמת. יש לך משהו מעניין?
- נחום:** כן -
- נירה:** מעניין בשביל כולם?
- נחום:** אני מניח ש -
- נירה:** בלי הנחות. האם מה שאתה רוצה לפתוח כאן מעניין עוד מישהו חוץ ממך?
- נחום:** לא... אבל זאת -
- נירה:** אז שתוק.

- נחום:** אבל זאת בדיוק הבעיה! לאף אחד פה לא אכפת! אתם מתנהגים אליי כמו... כמו... כמו...
- נירה:** אז צ'וקו-מוקו, ספרו איזה משהו מעניין.
- בובו:** אוי את חייבת לשמוע מה קרה ללולו-בולו במאפיה. (ללולו) ספרי לה, לולו-בולו.
- לולו:** רוצה לשמוע מה קרה לי במאפייה?
- בובו:** שבוע שעבר זה קרה לה. רוצה לשמוע?
- לולו:** רוצה לשמוע?
- נירה:** נו, מה קרה במאפייה?
- נחום:** כמו לזבל!!!!!!!
- בובו:** אז לולו-שושו הלכה לקנות לחמניות בריוש. אנחנו מתים על לחמניות בריוש.
- לולו:** אנחנו מתים על לחמניות בריוש.
- בובו:** ואיך שהיא נכנסת – רגע. תספרי את, לולי-קוקי.
- לולו:** אז הלכתי לקנות לחמניות בריוש. אנחנו מתים על לחמניות בריוש.
- בובו:** אנחנו מתים על לחמניות בריוש.
- נחום:** אתם לא הזמנתם אותי, לא חתונה! לא לברית!-
- נירה:** (ללולו) ואז נכנסת למאפייה. ואז מה קרה?
- לולו:** ואז נכנסתי למאפייה-

- בובו:** ואיך שהיא נכנסת - לא, בעצם תספרי את.
- לולו:** ואיך שאני נכנסת -
- נחום:** ועם הסבון... לא הייתה לכם בושה! אתם זוכרים מה עשיתם לי עם הסבון?
- לולו:** אני רואה את הלחמניות בריוש -
- נחום:** איך התייחסתם אליי עם הסבון!?
- לולו:** וליד הלחמניות בריוש -
- נחום:** איך השפלתם אותי עם הסבון!?!?
- לולו:** את מי אני רואה?
- בובו:** את מי היא רואה?
- לולו:** את מי אני רואה?
- נירה:** את מי את רואה?
- נחום:** מישהו רואה אותי?
- בובו:** את מי היא רואה?
- לולו:** את מי אני רואה?
- נירה:** נו את מי את רואה?
- לולו:** לא זוכרת האמת, אבל הוא היה כזה -
- (לולו ובובו מסתכלים אחד על השנייה. רגע ביניהם.
צוחקים צחוק פרטי)
- נירה:** סיפור יפה.

- נחום:** לי יש סיפור! פעם, לפני קצת יותר מחמש שנים, בדיוק כשהתגברתי על הקטע עם הסבון, וכבר הייתי בשלבים מתקדמים לגבי הקטע עם העפיפון – היה גמל.
- נירה:** קוקו וקוקו, יש לי שאלה אליכם –
- נחום:** חשבתם ששכחתי את הגמל? לא שכחתי את הגמל! היה היה גמל! גמל מחורבן! –
- בובו:** רוצה טיפ למערכת יחסים בריאה?
- לולו:** יש לנו אתר, עם כל הטיפים, רוצה לינק?
- בובו:** רוצה לינק?
- לולו:** רוצה לינק?
- נחום:** והגמל הזה... והזלזול שלכם... אתם חושבים ששכחתי?!?
- נירה:** רציתי לשאול אותכם מה אתם עושים בשביל לא להתאבד.
- בובו:** סליחה?
- לולו:** נירה... למה שנרצה...
- נירה:** אתם נראים לי אומללים. אתם בטוח עושים משהו, אני אשמח לשמוע מה.
- נחום:** אני לא אחד ש, בוא נגיד, בוא רק נגיד, אני לא אחד ש –
- בובו:** נראה לי שאת אולי האומללה פה, נירה.
- לולו:** כן, אנחנו בובו ולולו.
- בובו:** אנחנו לולו ובובו

- לולו:** כאילו -
- בובו:** כאילו -
- לולו:** אולי את האומללה פה נירה, חשבת להתאבד בעצמך?
- נירה:** כמעט כל יום, כן.
- נחום:** פעם, בכיתה ט', כי אני לא אחד שמזלזלים בו! -
- בובו:** זה בגלל שאת בזוגיות שמאמללת אותך.
- לולו:** כן, זה בגלל שאת בזוגיות שמאמללת אותך.
- נירה:** לא. הזוגיות שמאמללת אותי זאת הסיבה שאני לא מתאבדת.
- נחום:** גמל מחורבן בן שנה! גמל! -
- בובו:** אז אנחנו בזוגיות טובה.
- לולו:** אנחנו מתאימים אחד לשנייה.
- בובו:** כמו כפפה ליד.
- לולו:** וכמו יד לכפפה.
- בובו:** אז אין לנו צורך להתאבד.
- לולו:** תודה רבה.
- נירה:** אין בעד מה. אני מציעה לכם לעשות מדיטציה. לחשוב, פעם בחיים שלכם. אולי תמצאו כמה סיבות להתאבד.
- בובו:** זה נשמע כאילו את רוצה שנתאבד.

נירה: בכנות, אני לא סובלת אותכם. אתם שומרים על קשר עם בן הזוג שלי רק בגלל שהוא גורם לכם להרגיש טוב עם עצמכם בדרך מעוותת וסוטה כלשהי. אתם הולכים למאפייה, אוכלים לחמניות בריוש, מספרים סיפורים, ושומרים על קשרים רק כדי לא לחשוב לרגע אחד. כי אם תחשבו על זה, על כל דבר, אתם תבינו שאתם רוצים להתאבד.

לולו: את נורא נורא נורא שלילית, יקרה שלי.

נחום: הגמל... אני... מישהו מקשיב לי?

נירה: "תרגע, אל תתחיל עם כל הטררם", אף אחד לא מקשיב לך.

בובו: את צריכה ללכת לטיפול, נירה.

נירה: בלי ספק. אבל גם אתם. למרות שאתם לא רוצים לשמוע את זה – ותאמינו לי, גם אני לא אוהבת להודות בזה – אנחנו דומים, ארבעתנו. אנחנו די אותו דבר, פשוט כל אחד ממש שונה.

לולו: אני לא מבינה אותך.

נירה: לכל אחד פה יש את השדים שלו. ההוא לא יוצא מהלופ שלו אף פעם, כל פעם נעלב ממהו אחר, ואף אחד כבר לא יודע מה עובר עליו. אתם שניכם, אין לכם גבולות אחד עם השני, אני בספק אם אתם יודעים בכלל מי זה מי. ואני, אני רוצה להתאבד. (פאזזה) אבל אנחנו גם דומים. ליד כל

אחד פה, יש את האדם שאיכשהו, בצורה מטומטמת
להחריד, משאיר אותו שפוי.

נחום: אתם באתם אליי! לפני חמש שנים! בלי גמל, ואמרתם לי-
היי, תראה את הגמל שלנו... תראה, תראה את הגמל...
אתם... לא היה שם שום גמל! לא היה שם שום גמל! לא
היה שם-

נירה: "תרגע, אל תתחיל עם כל הטררם", בוא. גם אתם, בואו.
שלושתכם. בואו. שבו בשקט, תסתמו את הפה לשעה
רצופה, ותעשו מדיטציה.

סוף